

Szeretnénk közel vinni a táncot az emberekhez

A Nemzeti Táncszínház február 15-i nyitógálája mérföldkö volt az életünkben, olyan premierre került sor, melyhez hasonló nem volt még a hazai táncművészetben!

Egy táncszínházi előadást hosszú, szerteágazó, láthatatlan munka előz meg. Valamikor megszületik egy szándék egy új darabról, a koreográfus-alkotó megálmodja az előadást, felkér zeneszerzőt, díszlet- és jelmeztervezőt, dramaturgot, fény- és hangtechnikusot, és megkezdődik a közös tervezés. Aztán összeáll a táncművészek csapata, az alkotók megosztják elképzeléseiket a darabról, és megindulnak a próbák, sok-sok gyakorlás a próbateremben, majd a színpadon.

Az elmúlt években hasonló közös, nagy alkotás részese lehettem. Megszületett a szándék az új Nemzeti Táncszínházról. A tervezés, szakemberek közös gondolkodása és az egyeztetés láthatatlan munkája után megindult az együttes alkotás, a mindennapos szorgos munka. Alkotók, tervezők, építők, művészek és közönség együtt várták, hogy felgördüljön a függöny! A hosszú közös munka után pedig eljött a nagy nap, a premier.

A nyitottság volt számunkra a kulcsszó. Nyitottak vagyunk művészi értelemben az új energiákra, együttműködésekre, és közben az épület kialakításakor is arra törekedtünk, hogy a nagy üvegfelületekkel átlátható tereket teremtsünk. A Millenáris Park E épületében, a volt GANZ Művek egykori ipari épületéből alakítottuk ki a kifejezetten táncelőadásokra tervezett Nemzeti Táncszínházat. Zoboki Gábor építésszel közösen álmodtuk meg ezt az üveg- és fafelületekkel tarkított, tágas épületet, amely a park látogatói számára nyitott, kávézót is magában foglal.

Az egybefüggő, pillérek nélküli előcsarnok felett kapott helyet a térben „lebegő” kisterem. A különleges mérnöki megoldásnak köszönhetően a terem csonka kúpként lóg be az előcsarnok fölé: a termet tartó 1500 tonnás vasbeton szerkezethez közel 200 tonna betonacélt építettek be, a tartók geometriáját finoman lekövető fa álmennyezet pedig 13 ezer darab faelem felhasználásával készült.

Büszkén mondhatom, hogy a napjaink legmodernebb technikai elvárásainak megfelelő nagytermünkben egy speciális, 16x24 méteres színpad és 368 fős mobil nézőtér várja a tánc szerelmeseit, utóbbi tervezésére egy magyar céget kértünk fel, akik többek között a New York-i 9/11

Memorial Museum részére is készítettek székeket, míg a kisteremben a Peter Zec és Otl Aicher által alapított Red Dot Design-díjas székek fogadják a nézőket.

A jövőben befogadó színházként működtethető 120 fős kisterem kialakításánál arra törekedtünk, hogy egységes terepet hozzunk létre, ahol a közönség szinte az előadás fizikai részeseinek érezheti magát.

Fontos volt, hogy az előadások létrejöttét is segítsük, így aztán az épületben két nagyméretű próbaterem is található, amelyből az egyik mobil falakkal tovább is osztható. A balett-terembe a 21. század minden igényét kielégítő, modern függesztőrendszert építettek be, amely akár hat táncos dinamikus terhelését is képes biztosítani. A kamaraterem pedig a színházi nevelési, gyermek- és ifjúsági, illetve rekreációs programjainknak ad majd helyet.

A misszióink szerint a táncszínház olyan színház, amelyben a tánc a szó. Ez azt jelenti, hogy itt a mozdulatok nyelvén beszélnek a színpadra lépő színészek, azaz a táncművészek. A mozdulatokba kódolt üzeneteket másként kell dekódolni, mint a prózai szöveget. A mozdulatok értelmezése sokkal nagyobb szabadságot ad a nézőnek, és ez talán megriaszt némelyeket. A Nemzeti Táncszínház feladata éppen az, hogy kapcsolódási pontot teremtsen a közönség és a művészek között. Ezért szeretnénk közel vinni a táncot az emberekhez, és ezt a célt szolgálja az épület külleme is. Ha az ember a Millenáris Parkban járva betekint a színházba, látja, mi történik a kávézóban, előtérben.

Mindez természetesen nem jöhetett volna létre a Magyar Kormány támogatása, a magyar táncszakma, a Millenáris Park dolgozói és igazgatója, a ZDA – Zoboki Építésziroda munkatársai, a ZÁÉV Zrt. – Zala-Elektro kollégái, az építkezésben részt vevő vállalkozók és projektmenedzserek, illetve műszaki ellenőrök elkötelezett munkája nélkül, amiért köszönet illeti őket.

Most pedig nincs más hátra, csak hogy belakjuk az új otthonunkat, és jobbnál-jobb táncelőadásokkal töltsük meg Önöknek, kedves Közönségünk!

Legyenek vendégeink az új Nemzeti Táncszínházban!

ERTL PÉTER
igazgató

Színpad IMPRESSZUM

Előadóművészetek technikája

XV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2019. JÚNIUS

A Magyar Színháztechnikai Szövetség szaklapja
HU ISSN 1786-6995

Megjelenik: negyedévente (március, június, szeptember, december hónap)
Kiadja: a Magyar Színháztechnikai Szövetség (1138 Budapest, Madarász Viktor u. 43. fsz., www.msztsh.hu) megbízásából a Szabó-Jilek Kft.
Felelős kiadó: Lakatos Gergely, az MSZTSZ elnöke.
Főszerkesztő: Szabó-Jilek Iván szinpad@t-online.hu
Szerkesztik: Götz Eszter, Kárpáti Imre, Simon Ottó és sokan mások.
Szerkesztőség: Magyar Színháztechnikai Szövetség titkársága 1138 Budapest, Madarász Viktor utca 43. fszt. Tel./fax: 329-0841

Korrektor: Své-Ko Bt. és Götz Eszter
Tördelőszerkesztő: Lusztig Tibor
Mobil: 06-20-255-6160
E-mail: tiber.lusztig@gmail.com
Nyomdai munkák: Keskeny és Társai 2001 Kft.

Terjesztés: előfizetéssel.
A Szövetség tagjai ingyen kapják.
Ár: 945 Ft/példány

Előfizethető: a szerkesztőség címén vagy a www.msztsh.hu honlapon lévő megrendelőlapon.
A 2019. évi teljes évfolyam ára 3360 Ft.
A postaköltséget felszámítjuk.

Régebbi lapszámok – korlátozott számban – még kaphatók.
Kéziratokat, ábrákat, fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.
Szerkesztőségünk a hirdetések és PR-cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget.

A közölt cikkek tartalma nem minden esetben tükrözi a szerkesztőség véleményét.

